

MIQUEL DOMÈNECH, CONSELLER DE TREBALL DE LA GENERALITAT VALENCIANA

«UGT ja no representa al PSOE»

Entre l'espasa i la paret, entre el PSOE i la UGT, Miquel Domènech, conseller de Treball i Seguretat Social, reflexiona sobre les relacions entre partit i sindicat. Conscient que UGT i PSOE ja no comparteixen cap projecte polític, la seua dèria és aproximar sindicats i empresaris.

Albert Vicent

La ressaca del 14-D i el fet que hem entrat en un exercici en el qual es negocien el 90% dels convenis ha augmentat, en els darrers mesos, la tensió social. ¿De quina manera poden influir aquests factors en els objectius que es planteja el Consell?

—En aquest moment, el protagonisme és dels agents socials i per tant l'ad-

ministració observa el procés i està a la seua disposició. La impressió que tenim és que la situació econòmica és bona i per tant no deuen haver dificultats per arribar a acords econòmics en els convenis.

Però, en la mesura que els sindicats han introduït factors de canvi social com són la jornada laboral, les condicions de treball, la seguretat, la formació i, fins i tot, la participació, s'han afegit factors per a endurir la negociació. De moment tot està a l'expectati-

va del que puga passar en l'empresa pública, que serà el punt de referència per als altres sectors.

—L'índex de l'IPC corresponent al mes de gener deixa enlaire les indicacions del govern central. Això vol dir que la posició dels sindicats queda reforçada quan demanen dos o tres punts per damunt de les previsions oficials...

—Evidentment, els treballadors plantegen que no poden perdre poder adquisitiu sinó que han de guanyar-lo. És un plantejament lògic. L'IPC de ge-

ner és un mal anunci, però les dues parts ja comptaven amb ell. El que no es pot oblidar és que el creixement de la inflació no és bo ni per a empresaris ni per a treballadors. Els treballadors perden poder adquisitiu i els empresaris capacitat competitiva en termes internacionals. La història ens diu que, en situacions de creixement de la inflació, la situació dels treballadors empitjora en termes relatius.

—Els primers contactes entre patronal i sindicats han evidenciat que, mentre a la mesa de negociacions, la patronal s'adapta a l'increment suggerit pel govern, fora, els empresaris estan disposats a concedir un augment salarial superior. Fa la impressió que l'empresariat està poc decidit a cedir en aspectes laborals i que compta amb el suport del govern.

—Jo crec que tothom valora que és absolutament necessari tenir una situació econòmica bona sense tensions socials per a continuar creixent. En un moment en què els excedents són evidents hi ha tendència a cedir en aspectes puntuals però no en els estructurals. Això demostra que en aquest moment econòmic algunes coses són fàcilment solucionables amb diners i d'altres no tant, com les condicions laborals, perquè van més lluny del fet conjuntural. Són beneficis reals i no monetaris. Per tant, cal fer una vegada més una crida a la responsabilitat per part dels sindicats.

—Vostè fa referència constantment a la responsabilitat dels sindicats, ¿l'actitud de la UGT durant els últims mesos mereix aquest qualificatiu?

—Com a conseller de Treball seria una irresponsabilitat contestar aquesta pregunta. Partint de la base que els agents són autònoms, la UGT sap allò que es fa i quines són les motivacions que els fan actuar com ho fan.

—¿El fet que cada vegada PSOE i UGT es distancien més canvia d'alguna manera la política prevista per Miquel Domènech?

—No, i la prova és que el mateix 16-D vam reunir el Consell de Relacions Laborals. Els agents socials saben distingir les situacions de tensió de les que no ho són i saben que, a la llarg, hem de continuar treballant junts, pe-

rò s'ha produït un reconeixement dels papers de les dues parts.

—¿La política socialista tindria una major aplicabilitat sense dur a remolc el sindicat?

—Jo diria que sí, però mai serà prou socialista si obvia la participació social. Des del punt de vista dels resultats materials, un govern no pot actuar d'una manera absolutista ni allunyar-se de les necessitats socials.

—¿Coincideix el conseller de Treball amb la intenció del PSOE de crear una xarxa de delegats del partit a les empreses?

—Aquest és un tema que encara no ha quallat i que ha estat llançat en un moment en el qual les relacions amb els sindicats travessen una situació difícil.

«El govern no pot actuar d'una manera absolutista.»

Jo crec que un partit ha de tenir presència en totes les bandes i això coincideix en un temps en què els sindicats representen uns papers diferents als que tradicionalment han representat. Són els sindicalistes, els treballadors i tota la societat que han de decidir si els sindicats han de canviar el seu paper social. La realitat transforma els seus instruments i els sindicats hauran d'adaptar-se a les demandes de la societat. Una altra cosa és que els sindicats siguin en aquest moment com no saltres voldríem. El que el PSOE no pot fer mai és inventar-se la realitat ni suplantar-la.

—El que no es pot obviar és que els militants d'UGT ja no representen el PSOE...

—Efectivament, aquesta és una realitat. Tampoc no conec el valor que té en el temps aquesta situació. Partit i sindicat tenen autonomies diferents. El que passa és que hi havia un projecte polític que estava basat en una relació concreta amb la UGT i això és el que ha canviat, no el partit ni el sindicat.

—1988 ha donat, una vegada més, xifres preocupants quant als accidents laborals. Els problemes de l'ocupació, amb contractes que arriben fins i tot a tenir tan sols quatre dies de vigència, i la seguretat en el treball són encara assignatures pendents.

—L'entrada de l'eventualitat en el treball introdueix un factor de desprofessionalització i, per tant, augmenta el risc d'accidents. D'altra banda, l'increment de l'activitat comporta que no es donen condicions estables de treball i augmenta el risc d'accidentabilitat.

La precarietat, les subcontractes i la variació d'empreses formen part de les formes actuals de producció. L'aplicació de la legislació i l'activitat inspectora han de ser completades amb una nova cultura del treball on no hi haja contradiccions entre els guanys i la seguretat laboral.

—¿No serà que als empresaris la lletra amb sanció els entra?

—El que s'ha d'entendre és que la clau en aquest tema no està en l'aplicació de sancions sinó en la responsabilitat de tècnics, gerents i empresaris amb negligències clares.

—Vostè, com a conseller de Treball, presideix la mesa d'Economia Submergida, ¿a hores d'ara es té una visió aproximada de la importància de l'economia submergida en aquests moments al País Valencià?

—L'economia submergida és un problema que va contra el projecte global de modernització del país, en especial per les males condicions de treball que crea en la població ocupada. La Mesa pretén trobar fórmules per a pal·liar les condicions que generen aquest tipus d'economia. Sobretot es tracta d'aconseguir que el ciutadà valencià tinga una posició en contra d'aquest sistema, que de vegades s'ha vist com una forma flexible d'ampliar l'ocupació i que, en el fons, el que fa és perpetuar formes de producció antigues que van en contra del projecte de modernització. Finalment, els països més febles davant de l'economia submergida han estat els que han tingut pitjors posicions en el desenvolupament. □